

Въ то врѣмя разволеса Езекиа до смѣрть, и деди пророкъ Исаїа даго свиди, и мѣ рече: нареди домашны тѣ си работы зацо то ще оумрешъ. Езекиа съ горлицн сълзы помолиса на Бога да не мѣ дигне ѳеще живота: и така Богъ мѣ шви милость тѣ си чрезу Исаїа, които вѣше сѣзлалъ въ двора да си иди са врати да мѣ рече: Богъ са смилн и ти дава ѳеще **15** годишенъ животъ, Езекиа рече: ѳ какво да повѣрвамъ? А пророка рече: Ёто сѣнка та ще са врати **10** стѣпени назадь. И послѣ рече Исаїа да мѣ тѣржтъ врьдъ смокины да оудравѣе. И така слѣдъ три дни стана цара и отиде въ храма и благодари на Господа Бога.

Вавлонскій царь като чѣ, чи Езекиа е велнавъ, прати мѣ дарове, заради които онъ зарадванъ показа на посланицы тѣ всички тѣ си богатства; то като чѣ пророкъ Исаїа рече мѣ: що си сторила ты? Господь Богъ са разгнѣви, и цето сѣ събрали твои тѣ стци ще вѣззи въ Вавлона и сынове тѣ ти ще вѣдѣтъ скопцы на Вавлонскій царь.

§. 140. Манасїи.

Езекиа помилванъ ѳ Бога заради девродѣтелно то си поведенїе съврши живота си благополѣчно до край, и са погрѣви великолѣпно въ Давидовъ градъ. А подеръ него воцариса сынъ мѣ Манасїи на **12** години и царѣва **55** години.

Сынъ мѣ на таковъ благочестивъ отецъ стана най нечестивъ и жестокосердеченъ: Той стори най голѣмы тѣ лѣквинны прѣдъ Бога; въздигна жертвеникъ на Ваала, направи дѣбравы и съ едижъ рѣчь постави всички тѣ гнѣсоты, които вѣше исчистилъ неговъ отецъ. И така прогнѣви Бога, цето Богъ отстѣпи ѳ него и го остави на волж тѣ на жесточество то мѣ, и стана най лошакий крѣвникъ. И зацо то Исаїа шви мѣ Божїи гнѣвъ, той полѣдѣ и повѣлѣ да расцѣпѣтъ пророка съ дрѣвнъ прїонъ. Но всеправедный Богъ незабавно докара мѣ на главж тѣ пророково то отмыстенїе; зацо то Ассурїйскій царь го повѣди и го закара окованъ въ робство, дѣто го затвори въ темница тѣ. Тамъ оужъ тога деди мѣ